

Седларската нива – Г.Ал., СЗ 3,2, нива на човек от с. *Седларево* в землището на с. Горно Александрово – *Перекенде*.

Седларски път – Г.Ал., СЗ 1, стар път за с. *Седларево*.

седло – в местното тълкуване: планинско било, вдлъбнато като седло, междуселищни височини, метафорично. – *Голямото, Малкото*.

Седлото – 1. Сл., СИ 4,8; 2. Др., СЗ 6,8; 3. Седловина на билото на планината *Гребенец*. Коз., С 10, разлато било, залесено с бук. Според местно предание това е *седлото на Крали Марко*, намиращо се в м. *Цигумилка*, защото до седлото има отпечатък на цигумилката (цигулката) му. Вероятно става дума за скално светилище; 4. Ник., И 1; 5. Тр. СИ 0,5, скала с издълбано седло, според место обяснение – иманярски знак. (СРТ).

Сейт кору – Бин., ЮЗ 1.

Сейди ери – Гр., СЗ 1 (ГХХ).

Сеймѐнска пътѐка – Стр., ЮИ 5, от тур. *seğmen* ‘род турски войски близки до еничарите, полицейски сили’.

Сеймѐнски грѐш – Бл., СЗ 7, планински рид.

Сеймѐнски път – Ж.в., неуст., от търг за нива, 1906 г.

Сеймѐнско кладѐнче – Тв., С 10.

Сейрѐк чал – Б.д., ЮЗ 4, връх, обрасъл с трева и храсти, а в миналото – с рядка гора, от тур. *seyrek* ‘рядък’ и *çal* ‘голо бърдо’.

Секѐменица, Секѐменца – Др., С 1,5.

Секѐменците, Секѐмениците – Кал., Ю 1,5.

Секѝ байр – 1. Стр., З., СЗ 1,5; 2. Сред., СИ 1, невисока дълга рътлина, обраб. земи.

Секѝрец – Др., СЗ 4,5, планински рид. ДИ: *Секирджѝ*.

Селимѝново – село в Сливенска община, на 15,5 км ЮЗ от Сливен. С това име от 1934 г. Наречено е в памет на видния възрожденски деец *д-р Иван Селимински* от Сливен (1799–1867). Предишно име: *Карасарлий*.

Селимова корѝя – Б., СЗ 3 (ГХХ), гора, по ЛИ.

Селимов чайр – Бож., ЮИ 1,5.

Селимска поляна – Рак., З 0,4, ливада (СРТ), поляна, ниви. По ЛИ.

Селимски кладѐнец – Рак., И 0,3, кладенец край р. *Луда Камчия* в м. *Лѝките*, от ЛИ.

Сѐлишка рекѝ – Сл., С, през града. Река, образувана от сливането на *Аблановската* и *Манастирската река* в м. *Селището*, откъдето идва името ѝ, ляв приток на *Асеновска река*.

Сѐлишки боѝз – Сл., С 1,5, пролом край *Селишка река*. От тур. *boaz* ‘гърло’. ДИ: *Селишко дефиле*.

Сѐлището – 1. Г.Ал., СЗ 1,3, по предание – място на старо селище; 2. Сл., С 2,5, лозарска местност със следи от старо селище;

сѐло – в местното тълкуване: ‘селище, населението на което се занимава предимно със селскостопанска дейност’. – *Вѐто (Вѐхтото) ~, Нѐво ~, Стѐро ~*.